

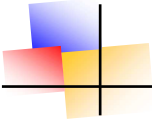
Zborové listy

Z obsahu:

Téma: Vzkriesenie k novému životu

Slovo na tento mesiac
Výlet do Važca
Nový život
Ak chceš chodiť po vode
Kto zdržuje svoj prút
Syn človeka, Syn Boží
Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

Veríme, že ak sme zomreli s Kristom, spolu s ním budeme aj žiť.

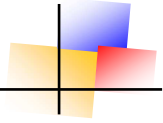
R 8,8

Sviatky Veľkej noci nás vedú k udalostiam ukrižovania a zmŕtvychvstania Pána Ježiša Krista. Nejde o to, aby sme si oprášili znalosti z historických udalostí v dejinách spásy, ale ide o nové ponorenie sa do skutočnosti zdroja, z ktorej plynie duchovná moc k životu s Kristom. Úvodný verš nás priamo na to upozorňuje, že moc života je podmienená zjednotením sa s Kristom v jeho zomieraní na kríži a s jeho vzkriesením k novému životu. Čo znamená zjednotenie s Kristom?

Uvedomujeme si často svoju slabosť a bezmocnosť voči sile pokušenia na hriech. Pýtame sa, ako prežiť skutočnosť duchovnej moci na vlastnom živote a obstáť proti útokom zlého. Myslím, že to vyžaduje plné sústredenie sa vierou na ukrižovaného Krista a sústredené načúvanie pravde evanjelia. Potrebuješ na to pokoj, ticho, odlúčenosť, aby si nebol ničím rozptyľovaný a mohol počuť pôsobenie Ducha Svätého prostredníctvom slova, ktorým nás chce uviesť do poznania pravdy. Duch Pánov pýta sa: naozaj verím Kristovi tak, ako hovorí Písmo, naozaj som mu poddaný ako Pánovi vo všetkom? Pokiaľ sa za nachádzame v kolotoči zbožnosti, ľahko vyslovíme, že veríme a súhlasíme bez zastavenia a zamyslenia. Nepoznáme pravdu o sebe samom pred Pánom a tiež stratíme rozpoznanie medzi tým, čo je zdanie a čo je skutočnosť. Nestačí hovoriť: „Mal by som byť“, „Malo by to tak byť“, lebo to nás zastaví pred skutočnými premenami a uspokojíme sa len so zbožnými slovami či predsavzatiami.

Nájdime si čas na tichý rozhovor s Pánom Bohom. Jeho Duch pravdy nás vedie pod kríž Ježiša Krista, aby som si uvedomil, že odsúdenie Ježiša na ukrižovanie je vlastne Božie odsúdenie mňa, nás za naše previnenie pred Bohom. Môj trest zástupne niesol Ježiš Kristus, Boží baránok. Jeho zmŕtvychvstanie je aj mojím povstaním k životu, na základe veľkej Božej milosti a lásky. Do týchto skutočností vstupujem vierou s otvoreným srdcom pre pôsobenie moci Ducha života poddávajúc sa nárokom svojho Pána. Tak môžem prežívať pokoj a radosť v Duchu Svätom z toho, čo Boh v svojej láske so mnou učinil. Stal som sa z milosti novým stvorením. V kríži je zdroj sily premáhať našu hriešnu povahu a premieňať sa na obraz Kristov. Nech nám je milostivý Pán, aby sme mohli prežívať skutočnosť duchovného vykúpenia a vyslobodenia, na svedectvo tým okolo nás, ktorí žijú v všelijakom klame a zdaní, bez pravej slobody v Kristovi. Kto sa nevydá na cestu viery zjednotenia s ním, zostáva bez moci pravého duchovného života.

Váš brat kazateľ

Chrobák v hlave

Myslím si, že svet je dnes úplne prevrátený a tolik utrpení je tu preto, že je tak velice málo lásky v domovech a v rodinném živote. Nemáme čas pro své děti, nemáme čas na sebe navzájem, není čas, abychom se těšili jeden z druhého.

Matka Tereza

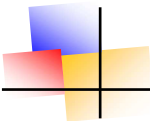
Výlet mládeže vo Važci

Naša mládež sa vydala na výlet 13. – 15.3. 2009 do Važca v Nízkych Tatrách. S nápadom prišli mladší mládežníci skôr, ale nezohnali sme voľnú chatu. Napokon sa objavila ponuka na chatu BJB vo Važci, na ktorú sme radi prisvedčili.

Chata je novo prerobená zo starého domu v strede obce, má kapacitu asi 25 miest, veľmi dobre vybavená a pekná. Mali sme všetok možný komfort.

Pre tých, ktorí chcú vedieť viac, Važec je veľká obec medzi Liptovským Mikulášom a Popradom. Slovo Važec bolo pôvodne v 13. storočí pomenovanie rieky Váh. Važec je prvá obec na rieke Biely Váh, ktorá pramení pod Kriváňom. Všetci sme konštatovali, že Važec je pekná obec s najkrajším okolím, lebo má nádherný výhľad na Vysoké Tatry.

Cestovali sme vlakom, ktorí nemenovaní členovia mládeže v piatok takmer zmeškali. Do Važca sme prišli o pol deviatej večer, už bola tma, všade sneh a zima. Celý čas sme mali krásne poča-

sie na prechádzky, aj šťastie na krásne scenérie. Keď sme v nedeľu poobede odchádzali, sneh už takmer nebol.

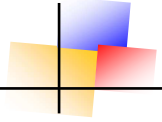
V piatok sme sa ubytovali, zjedli zásoby od mamičiek a dostali sme návštevu v podobe Veroniky a Dana od baptistov. Prežili sme pekný večer plný rozprávania a nezabudli sme ani na duchovný program o Jonášovej neposlušnosti a veľkej rybe. Celým pobytom nás totiž sprevádzal prorok Jonáš a jeho príbeh. V sobotu sme si pripomenuli Jonášovu modlitbu v rybe a Jonášovu cestu a kázeň v meste Ninive, ktoré ľutovalo svoju hriechosť a kajalo sa pred Hospodinom.

Počas pobytu sme urobili kratšie prechádzky, guľovali sme sa, kĺzali na lopatách, v chate hrali hry a robili testíky našich znalostí aj osobností. V nedeľu sme navštívili Važeckú jaskyňu. Je to vápencová jaskyňa, v ktorej je stála teplota okolo 7 °C a relatívna vlhkosť 96%. Jej vstupná sieň bola známa už dávno, ale pokračovanie bolo objavené až v roku 1922. Važecká jaskyňa patrí k významným paleontologickým náleziskám kostí jaskynného medveďa. Tento vyhynutý medveď bol prevažne bylinožravec. Jaskyňa vo Važci bola obľúbeným miestom ich celoročného bývania. Po prehliadke sme dokončili príbeh o Jonášovi, pobalili veci, zhltili obed a upratali po sebe chatu. Mimočodom, dostali sme pochvalu za upratanie od správcu, vraj tak dobre to dlho nemali urobené. Naspäť do Košíc sme dorazili o tretej po obede, aby niektorí mali čas na štúdium a iné povinnosti.

Výlet sa nám vydaril, strávili sme dohromady medzi sebou aj s Pánom pekný čas, len nás troška mrzí nižšia účasť.

Hana Ž.

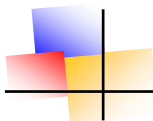
Nový život

Predjarie. Obdobie pôstu, vnútornej sebaočisty pre kresťanov, v obývanom území čas jarného upratovania. Ale kam až siahajú do okolitej prírody čierne skládky civilizačného odpadu, ktoré nemá kto odpratať?! Čerstvá novinová správa hovorí už aj o odpade v kozmickom priestore z neodstránených družíc a rakiet rotujúcich okolo Zemegule, ohrozujúcich raketoplány i životy ich posádok. Pokračujúci proces porušovania ekologickej stability, ozónové diery, nežiadúce klimatické zmeny. Klíma v oblasti medzi ľudských vzťahov, stav spoločenskej morálky v celosvetovom meradle je obdobná - organizovanosť zločinu predbieha medzinárodne organizovanú obranu proti zločinu.

Vyhliadky na civilizačný pokrok pomocou technicko - ekonomického rozvoja vo viere v ľudský rozum /pre súdnych prognostikov/ sa bez zásadných zmien v oblasti morálky ľudí stávajú utópiou. Koľko nechala ľudská civilizácia čistého priestoru pre Evanjelium Ježiša Krista od jeho narodenia a začiatku rátania nášho letopočtu?

Dovoľte mi teraz prejsť k biblickému prameňu - záznamu o priebehu Poslednej večere podľa Jána. Len v ňom totiž nájdeme zmienku o umývaní nôh - 12 párov nôh umyl a osušil rabbi Jeshua s jedinou pripomienkou zo strany Šimona Petra. Ostatní, zrejme prekvapení, výhrady nemali, aj keď nerozumeli tomuto činu, ktorý nezapadal do podmienok rituálnej očisty, ako umývanie rúk u Židov pred každým pokrmom. A potom, s čistými nohami pokladník skupiny učeníkov Judáš odišiel od stola udať svojho Majstra, ktorý tak často porušoval Mojžišov zákon. Že bude udavačom a zradcom? Nie, myslel si, on je strážcom dodržiavania zákona a zaslúži si odmenu za vernú službu. Rabbiho Jeshuu treba vydať k náprave pred súd veľkňazov Sanhedrinu!

Ale hádam - že si neumyl pred týmto skutkom aj ruky tak, ako to „prezieravo“ urobil vynášateľ rozsudku nad nevinným rímsky miestodržiteľ Pilát, skončil ako samovrah. Judášsky groš sa stal synonymom toho najhoršieho, čo je človek schopný vykonať, ak v sebe umlčí hlas svedomia. Asi to s tou Judášovou zištnosťou ani nemusela byť celkom pravda, lebo keď spoznal, ako dopadol rozsudok nad jeho Majstrom, horko oľutoval. Vrátil 30 strieborných a skončil so svojím životom.

Reálny môže byť aj predpoklad, že primerane funkcii pokladníka bol Judáš aj znalcom Tóry a neuniesol paradoxy živej viery Ježiša -Krista nad rámec Mojžišovho zákona.

ECCE-HOMO! /Hľa - človek!/ Ironicky priznaný titul nad trňovou korunou - INRI /Ježiš Nazaretský - kráľ židovský/ bol nakoniec ocenením Ježiša - človeka zo strany rímskeho miestodržiteľa. Na docenenie významu činu Ježiša - Krista, Syna Božieho, bolo treba čakať ešte pol tisícročia. Až po zániku Západorímskej ríše a kristianizácii jej územia, bol na podnet pápeža Jána I. /podľa výpočtov Dionyza Exiguua/ v roku 525 n.l. stanovený predpokladaný rok narodenia Krista za počiatok počítania rokov nového letopočtu. Nultý rok rozdelil znamienkom historický čas až po súčasnosť.

Začiatkom stredoveku sa stalo kresťanstvo v Európe oficiálnym náboženstvom a ideologickým nástrojom vládcov podľa hesla: „Koho kráľovstvo, toho aj náboženstvo“.

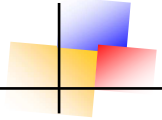
A znova, tak ako v prípade Starého zákona, sa aj Nový zákon stal právnou normou na vymeriavanie trestov, vrátane hrdelných, na celé obdobie stredoveku. Ježišovo známe krédo: „Ja som neprišiel súdiť, ale zachrániť svet“, zapadlo ako neaktuálne pre cirkevný súd a inkvizíciu. Tá nás už v novoveku nemá. Ale ako je to s naším osobným vzťahom k živému JEŽIŠOVI-KRISTOVI, je otázka, na ktorú si musíme my, kresťania dávať denne odpoveď. Neobmedzilo sa naše kresťanstvo len na suchopárny zoznam zákazov a príkazov bez potreby tvorivej iniciatívy a radostnej hrdosti na to, že náš učiteľ a Pán premohol smrť a kraľuje po boku Boha - Otca nad večnosťou?

Milan Motýl

Chrobák v hlave

„V tomto živote nemôžeme robiť veľké veci. Môžeme robiť len malé veci s veľkou láskou.“

Matka Tereza

Ak chceš chodiť po vode, musíš vystúpiť zo svojej lodičky

Niečo podobné som videl kdesi v poslednom čase napísané. Vtedy som tomuto nápisu nevenoval veľkú pozornosť, ale plynutím času sa mi táto výzva opakovane vracala pred môj vnútorný zrak.

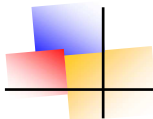
Čo znamená byť na tej svojej (za vlastné zakúpenej a možno aj vlastnoručne vyrobenej) lodičke? Akiste na prvom mieste to znamená byť v bezpečí, do ktorého som napriek nebezpečnému živilu vody nastúpil a chcem sa preplaviť (raz cez pokojné, inokedy zase cez rozbúrené vlny) do cieľovej stanice.

Asi tak nejakovo vyzerá náš život: Plavíme sa na lodičke, do ktorej vkladáme ďaleko viac dôvery ako do kormidelníka, ak ho na nej vnímame, ak sme mu kormidlo našich životov vôbec odovzdali do rúk. Alebo môžeme byť aj sami lodivodmi.

Pán však chce v každom prípade podlomiť istoty nášho prakticko-logického života, aby mohla nastúpiť viera. Nie však tak, aby sme sa jednou rukou pridržali brehu, pohybovali sa len na plytčine, ale aby sme vyrazili na hlbínu. Dokonca chce ďaleko viac. Aby sme z tej našej malej istoty vystúpili. Ak sa mu chceme podobať, ak chceme aj my kráčať podobne ľahko po vodnej hladine ako on.

A potom to príde. Predpokladaná ľahkosť krokov sa tratí a my sa stávame ťažšími a ťažšími, až sa začneme potápať. Predsa nie sme zvyknutí na vodu pod nohami. Očakávali sme, že voda bude pevná prinajmenšom tak ako pôda. Voda však svoju štruktúru ani skupenstvo nezmenila tým, že sme na ňu vstúpili. Zmena musí nastať v nás a na nás. V okamihu si uvedomíme, aké boli naše predstavy pri pohľade na Pánovu chôdzu po vode naivné. Zdesení sa pýtame samých seba: v čom tkvie chyba? Ako je možné, že jemu to ide a mne nie!? Nezaplavuje ťa strach zo seba samého, že si príliš ťažký, aby si mohol chodiť po vode? Neofutoval si, že si sa dal tak rýchlo zlákať Ježišovým obrazom?! Ved' ty nie si Ježiš a ani nie si taký ako on!

Iste, máš plnú pravdu. Nie si ako on. Nerobíš zázraky a ani nepripúšťaš, že sa nejaký s tebou a na tebe udeje. Alebo predsa? Možno myslíš, že ak by si prestúpil do nejakej takej

cirkvi, kde sa zázraky stále praktizujú... Pýtam sa s plnou vážnosťou, naozaj sa musí stať takýto nami predpokladaný a predstavovaný zázrak, aby si chodil na Pánov povel po vode? Tak pri učeníkovi Petrovi ako aj pri tebe ako jeho učeníkovi dnes! Cieľom celej tejto lekcie je, aby si veril a opakovane uveril na hlas, ktorý k tebe z Pánovej strany zaznieva. Počúť jeho hlas: Ty poď za mnou! Ty ma nasleduj! - zaznieva do tvojej pozemskej viery a často i neviery, aby si mohol urobiť krok nad priepasťou - ak ťa volá on! Odkazuje tak tebe ako aj mne Pán vzkriesený: Chodenie za mnou a chodenie so mnou nebude nikdy chodením po pevnej pôde pod nohami, ale vždy po tenkom ľade a po hladine vody. Ako inak - víťazne! Za jednej jedinej podmienky, že viac budeš hľadiť na toho, kto ti to hovorí ako dívať sa na svoju neschopnosť, malosť viery či ťažoby previnení a hriechov.

Miroslav Bielik

Chrobák v hlave

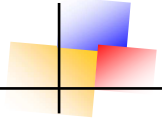
„Potrebujeme nalézt Boha a jeho nelze nalézt v hluku a neklidu. Bůh je přítel ticha. Podívejte se, jak příroda – stromy, květiny, tráva – roste v tichu; podívejte se na hvězdy, měsíc a slunce, jak se pohybují v tichu... Potřebujeme ticho, abychom se mohli dotknout duší.“

Matka Tereza

Kto zdržuje svoj prút

Kto šetrí prút, nenávidí svojho syna, ale kto ho miluje, zavčasu ho trestá.
Príslovia 13, 24

Na začiatok zopár agentúrnych správ v skratke. Pred pár mesiacmi spáchal v Čechách samovraždu učiteľ, ktorý dal vrcholne drzému a provokujúcemu žiakovi až jednu facku a mal kvôli tomu veľké nepríjemnosti. V Košiciach za posledné tri roky narástol počet detí priotrávených alkoholom, ktoré museli byť hospitalizované **sedemnásobne** a výtržnosti podgurážených výrastkov sú obzvlášť v centre mesta na dennom poriadku. Iba pred pár dňami zase ďalší mládenec v Nemecku postrieľal množstvo ľudí, ktorí mali len tú smolu, že boli v nesprávnom

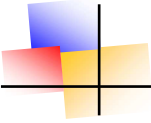

čase na nesprávnom mieste. Takto by sme mohli ešte veľmi dlho pokračovať vo vyratúvaní viac alebo menej poburujúcich až otrasných udalostí, počnúc neuvolnením miesta v električke a končiac masovou vraždou, kde absencia riadnej výchovy mládeže zohrala rozhodujúcu rolu.

Netreba mať žiadne špeciálne vzdelanie, žiadny doktorát z pedagogiky či psychológie a ani sociológie, iba obyčajný sedliacky rozum na pochopenie toho, že keby otcovia spomínaných aktérov nezdržovali a nešetrili svoje prúty a remene, tak by určite k mnohým takýmto tragédiám nedošlo. Človeku Biblie stačil na takéto poznanie jeden jediný verš z časti knihy Príslovií známej aj ako Pravidlá života (viď napr. evanjelický preklad). Áno, aj toto je jedno dôležité pravidlo, kto nevychováva a nepoužíva včas potrebné výchovné prostriedky, ten v skutočnosti svoje dieťa nenávidí a sklamanie sa z neho je zaslúženou odmenou nevhodného rodiča.

Sú dva navzájom prepojené a zároveň najväčšie pozemské poklady, ktoré môže rodič dať svojmu dieťaťu – možnosť vzdelávania sa a výchovu (tie najdôležitejšie, t.j. duchovné poklady si zaslúžia omnoho dlhšiu úvahu a preto nech mi čitateľ prepáči „prízemnosť“ tejto témy). Dnešná konzumná spoločnosť bažiacia iba po hmotných statkoch zabúda najmä na tú výchovu. Prekrútené definície slobody ako možnosti si robiť, čo chcem, vedú aj k deformovaným spôsobom výchovy alebo skôr nevhodným výchovným postupom našej mládeže. Na týchto riadkoch sme ešte ďaleko od úvah o viere v Boha alebo dokonca o kresťanskej viere. Žiaľ, ľudia sa musia zaoberať omnoho materialistickejšími záležitosťami o vzájomnom spoložití, o tom, že moja sloboda sa končí tam, kde začína obmedzovanie slobody môjho blížneho. Priamo o tom je obsah uvedeného verša. Výchova má učiť človeka žiť aspoň v spoločenstve iných ľudí (optimálne aj v tom Božom) a v tomto poznaní sa človek musí naučiť keď už nie láske k blížnemu, ktorá vzniká iba jej dobrovoľným uznaním daným človekom, že je dobrá a správna, tak aspoň poznať vynútené hranice dovoleného a zakázaného, ináč dôjde k medziľudskej kolízii ako napr. v doprave, ak nedodržíme pravidlá cestnej premávky. Ako v cestnej premávke, tak aj vo výchove platí, že najlepšia je prevencia. Preto pri krajniciach ciest vidíme rôzne obmedzujúce značky, aby lekári nemuseli ratovať dolámané kosti. A neraz pri tých cestách vidíme aj policajtov, ktorí nútia nedisciplinovaných vodičov, aby aspoň silou zákona tie predpisy dodržiavali, ak v sebe nemajú tú triviálnu lásku k blížnym prejavujúcu sa ohľaduplnou jazdou. Nikto sa pritom nad existenciou cestných značiek a policajtov nepozastavuje. Na pochopenie toho skutočne netreba mať žiadne doktory.

Zdá sa však, že čo vedel starodávny kráľ Šalamún bez doktorátov a celé tisícročia cháпали čitatelia Príslovií, dnešné hlavy učené chcú postaviť aj výchovu na hlavu a dokonca cestou moci zákona odsunúť

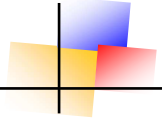

rodiča ako aktívneho vychovávateľa iba do úlohy pasívneho štatistu. Pred krátkym časom vo forme iba kratulinkej agentúrnej správičky prebehla informácia, že novelizáciou jedného z neprehľadného množstva zákonov boli vychovávateľa reedukačných zariadení (po slovensky polepšovni) vystavení trestnému postihu, ak sa uchýlia k tomu „prútu“. Pritom títo prichádzajú do kontaktu s deťmi, ktoré spáchali neraz trestné činy, vraždy nevynímajúc. Hlavy učené ešte nemali toľko odvahy úplne zakázať tzv. „výchovnú na zadok“. Áno, nie je potrebný ani ten prút, stačí obyčajná facka, aby vychovávateľ skočil za mrežami ako ťažký zločinec. Skôr to bol len pokusný balónik, aby videli, čo na to naša spoločnosť. A tá ako vždy – nič. Teraz sa záležitosť nachádza v druhom štádiu. Pod vedením ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny sa v tichosti pripravuje ďalšia novelizácia zákona, ktorý by zákaz výchovnej na zadok absolutizoval, a tým kriminalizoval aj tých rodičov, ktorým výchova ich detí určite nie je ľahostajnou. Ako zdôvodnenie sa samozrejme v duchu hľadania príslovečnej palice na psa používajú prípady týrania detí násilníckymi rodičmi. „Zabúdajú“ akosi, že stále ide o pomerne malý počet prípadov a že ich určitý nárast v posledných rokoch nie je spôsobený nejestvovaním zákazu telesných trestov, ale ľahostajnosťou okolia a zodpovedných sociálnych úradníkov, nakoľko paragrafy na takýchto „tiežrodičov“ existujú už dlhé desaťročia, len ich dodržiavanie treba vynucovať.

Idete teda iba o to, aby dieťa bolo ušetrené častokrát zaslúženému výprasku, alebo je v tom aj iný zámer? Nejde náhodou o snahu rozvrátiť inštitút rodiny, ako ho definuje Biblia, čiže Božia vôľa a ním definovaný poriadok tohto sveta? Nejde iba o „púhu“ vzburu voči Stvoriteľovi, akého nám ukazuje kresťanská viera, a teda aj o útok na kresťanstvo ako také? Veď človek na to, aby uveril, sa musí pokoriť pred Hospodinom, musí byť teda vychovaný aj k poznaniu a dodržiavaniu hraníc. Ó, aké nepekné veci pre dnešného vzdorovitého človeka – pokora, úcta a disciplína!!! To už by predsa stál na prahu tých duchovných darov a najmä spásy svojej duše. Také niečo by predsa niekomu do karát určite nesesedelo. Komu tak asi? O aké tie múdre hlavy sa vlastne jedná? Čo je v pozadí ich myslenia, konania a snaženia? Aké sú ich skutočné motívy? Tieto otázky už ponechám na samotného čitateľa tohto článku.

J. Vaščák

Poznámka: Ak má niekto záujem sa postaviť proti plánovanému rozbiatiu inštitútu rodiny aspoň formou verejného vyjadrenia nesúhlasu k pripravovaným zmenám zákona, môže tak urobiť na stránke občianskeho združenia [Pastor Bonus](http://www.pastorbonus.sk/) (<http://www.pastorbonus.sk/home/>), kde nájde viac informácií o danej problematike a môže sa pripojiť k príslušnej [petícii](http://www.changenet.sk/?section=kampane&x=412108) (<http://www.changenet.sk/?section=kampane&x=412108>).

Syn človeka, Syn Boží

V náboženskom slovníku sa používa zvrät Syn Boží aj Syn človeka alebo Baránok Boží, ako pomenovanie Pána Ježiša Krista, od narodenia po smrť na kríži a slávne vzkriesenie.

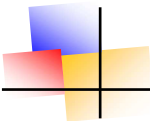
Tajomstvo jeho zrodenia a príchod na túto zem je už samo osebe mystickým a božským činom. Na konci jeho pozemskej púte, tak ako to sám neraz oznamoval, je kríž a potupná Golgota. Noc predtým je zápas a úzkosť pred osudovým krokom pre ľudské pokolenie, noc zápasu v Getsemanskej záhrade.

Aké je nám ľudsky blízke prežívať úzkosť pred tým, čo má ťažké prísť a obstáť v tom, čo nemôžeme úplne zvládnuť. Aké obavy prežíva každý z nás pred zlomovými udalosťami v našom živote! Aké je ťažké pripravovať sa na skúšky pri štúdiu, obstáť v rozhodovaní, pri narodení dieťaťa pri ich výchove, pri ranách života, pri nespravodlivom konaní, pri chorobách, pri našich umierajúcich. Vieme si predstaviť, čo sa môže odohrávať vo vedomí vojakov pred útokom na fronte alebo odsúdených na smrť pred ich popravou? Vo svetle zmieneného si možno dokážeme predstaviť aspoň tieň úzkosti, ktorý zaznieva z verša Mt26,37: „Pojmúc so sebou Petra a dvoch synov Zebedeových začal sa rmútiť a cítiť úzkosť“. A verš. 38: „...smutná je moja duša až na smrť...“. Ďalej nasleduje to, čo by si asi každý prepadnutý úzkosťou najviac želal. Prosba, aby ak je to možné, bol od neho odňatý kalich horkosti.

Nezbavuje božskosti a hrdinskosti zápasu konštatovanie, že... duch je síce hotový, ale telo mdlé... a povzdych Pána Ježiša Krista na kríži: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Po tento moment tomu rozumiem, že tak prirodzene koná Syn človeka. Poloha Božieho Syna je však vzápätí v pridaní Mt26,42. „Otče môj... nech sa stane Tvoja vôľa!“ Ale Pán Ježiš Kristus neprežíval zápas kvôli smrti na kríži, veď jasne povedal, že prišiel zomrieť. Tu mu išlo o to, aby nemusel v tom jedinečnom zápase obstáť ako Syn človeka. Vedel, že obstojí ako Syn Boží, lebo za touto hranicou sa ho Satan už nemôže dotýkať. Getsemanská záhrada je zjavne posledným útokom na Syna človeka, keď Satan odchádza, tak ako pri pokúšaní na púšti, porazený a otvára sa kľúčová brána záchranu pre zmazanie dedičného hriechu človeka.

Jedinečnosť, delikátnosť, univerzálnosť a zároveň jednoduchosť spasenia pre narodených a tých, ktorí sa ešte len narodila, pre všetky národy bez rozdielu, až do skonania Sveta!

Vekmi znie skryte aj nahlas, akoby kamenný argument pochybností neveriacich, na čo to bolo všetko dobré, keď Pán Boh je všemohúci? Načo Boh dopustil, že človek vládci dedičný hriech za prarodičov, ktorí sa dopustili hriechu v raji len zato, že chceli poznať a ich zvedavosť zname-

nala vzburu proti Bohu? Načo tá smrť na Golgotskom kríži, medzi skutočnými lotrami?

Zápas v Getsemane bol zápasom Božieho syna o dokonanie Jeho poslania ako Spasiteľa sveta. Človeku sa tu odhalila clona, aby sme na tom najjedinečnejšom, čo predstavuje hodnotu života Božieho Syna, nahliadli do Božej lásky. Golgota je Božská vyváženosť a spravodlivosť odplaty za hriech a podstúpenie zástupného trestu, stelesnenie najvyššej ceny, akou bolo zaplatené, aby sme sa mohli stať Božími deťmi.

Z pohľadu Syna človeka potupnosť a nesmierne telesné utrpenie umierania za hriechy Sveta na kríži. Z pohľadu večnosti, Boží Syn ako víťaz na kríži, bez ktorého by príchod v tele na náš svet nemal dôvod. Ústredná udalosť dejín!

Majme ale na pamäti, že všetku ťažobu zápasu od Getsemanskej záhrady a symbolického spánku učeníkov, hoci ich Pán Ježiš Kristus žiada, aby s ním bdeli v modlitbách, po slávne... DOKONANÉ JE..., nieslo za nás Božie srdce Syna človeka, ako Syna Božieho.

D. Klincková

Chrobák v hlave

„Když lidi soudíte, nemáte čas je milovat.“

Matka Tereza

Apríl v Zborových listoch

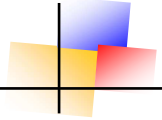
Milí naši čitatelia, dovoľujeme si Vám predložiť na premýšľanie ako jednu z tém do májového čísla 2009 BOH JE BOHOM POKOJA A NIE NEPORIADKU do našich Zborových listov. Prijmite aj našu prosbu o príspevok, alebo prispejte námetom na ďalšie naše spoločné hľadanie otázok a odpovedí.

Redakcia ZL

Detská rubrika: Muška Šuška

Prekvapenie u susedov

Bum, hop, skok – vyletela na druhý deň ráno zo dverí susedného bytu havkajúca salámka. Nožičky jej poskakovali všetkými smermi, chvostík sa rýchlo vrtel a ušká povievali. Za ňou vybehlo dievčatko a volalo: „Bony, Bony – stoj!“

Takže ten veselý psík sa volá Bony. Asi ste uhádli, milé deti, že Bony je malý jazvečík. Jazvečíky sú poľovnícke psy a ich úlohou bolo pri love vyduríť zver a hlavne jazvece von z nory. Preto sú veľmi odvážne, aj keď sú malé. Veď popasovať sa s veľkým jazvecom bolo iste ťažké a nebezpečné.

Malý Bony sa tvári a šteká ako veľký pes, aj keď je ešte malé šteniatko. Na prechádzke sme sa všetci poriadne zabavili. Bony behal za hodenou loptičkou, ale keď ju priniesol, nechcel ju Betke dať. Naťahoval sa o ňu a bojovne vrčal. Aká škoda, že Betka už musela ísť do školy a bolo treba vrátiť sa domov.

Bony sa najedol, napil a hneď tuho zaspal. Márne som ho šteklika na ňufáčiku a na ušku – len tak odľukoval. Vybrala som sa teda na prieskum po Betkinej izbičke. Bolo tam veľa všakovakých vecí. Na stolíku pred zrkadlom kopa fľaštičiek, valčekov a škatuliek. Na zrkadle viselo mnoho šnúrok s farebnými ozdôbkami, čo nosia ľudia na hrdle a na rukách. Tá Betka je ale parádica, pomyslela som si.

Ani som si nestihla všetko poprezerať, kým sa vrátila zo školy. A veru sa hneď ponáhľala k stolíku. Sadla si pred zrkadlo, ozdobiť sa pes-trými ligótkami a začala sa česať. Chcela som sa pohojdať na krúžku, ktorý jej visel na ušku. Ale zrazu: „Jój, joój!“ - nevedela som sa nadýchnuť, očká ma štípali a krídelká neposlúchali. Niečo ma prudko odľuklo preč.

Keď som sa prebrala zo zľaknutia a otrepala si krídelká, videla som v Betkinej ruke valček, ktorým si striekala akési lepidlo na vlasy. Ale tak sa to predsa nerobí! Veď ma skoro zabila a aj Bony ležiaci pri stole sa prebudil a začal prskať. Ľudia by mali dávať pozor a neubližovať zvieratkám. Veď každé stvorenie je vzácne a nezáleží na tom, či je veľké alebo malé, pekné alebo škaredé.

Nás mušiek je na svete stále menej a sme predsa dôležité aj pre lastovičky. Naháňajú nás vo vzduchu. Keď lietajú za nami vysoko - bude pekné počasie. Keď lietajú dole pri zemi – istotne bude pršať. A už skoro ráno milo štebotajú. Nemyslíte, že by bolo veľmi smutné jaro bez lastovičiek?

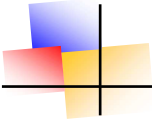
Verím, deti, že keď vyrastiete, budete dávať pozor na všetky živé tvory bez rozdielu. Keď príde Maťko, pôjdem sa s ním pozrieť na ihrisko, kde chlapi hrajú futbal. Idem ho čakať pred dom.

Ahoj deti a „Bzzzzz, bzzzzz“

Muška Šuška

Spracovala Kamila Motýľová

Staršovstvo informuje

- ✚ Na Veľkú noc by mal náš zbor navštíviť br. tajomník Š. Markuš.
- ✚ 18.4. sa má uskutočniť stretnutie vs. staršovstiev v Košiciach.
- ✚ Staršovstvo rozhodlo o spoločnom postupe s Reformovanou cirkvou pri oplotení pozemku na Bardejovskej ulici. Práce by mali začať čo najskôr. Naďalej prebieha jednanie o možnosti skrátiť oplotenie využitím existujúceho plota pozdĺž ulice.
- ✚ Od 1.5. vzniká misijný zbor CB v Nitre.
- ✚ Viacerí ľudia z Vítkoviec prejavili záujem o prípravné členstvo v zbore. Staršovstvo to bude riešiť výjazdovým zasadáním.
- ✚ Brat kazateľ stal členom výboru pre postavenie pamätníka židovských detí, ktoré zahynuli v II. svetovej vojne.
- ✚ Staršovstvo vzhľadom k ekonomickému vývoju schválilo zrušenie účtu v CZK. Brat pokladník vyberie vhodný typ euroúčtu, ktorý zaistí primerané zhodnotenie týchto prostriedkov.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

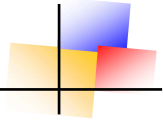
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 24.4.2009 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková,
J. Kutlíková (grafika), K. Motýľová (detská rubrika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

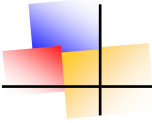
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: Boldižárová J.

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci
- ✚ Za chorých
- ✚ Za stretnutie staršovstiev v Košiciach
- ✚ Za svedecký život viery
- ✚ Za záchranu a duchovnú pomoc naším blíznym a potrebným
- ✚ Za misiu domácu a zahraničnú
- ✚ Za rodiny a detí

Program na mesiac apríl

1.	St	18.00 Evanjelizačný program ProChrist
2.	Št	18.00 Evanjelizačný program ProChrist
3.	Pi	18.00 Evanjelizačný program ProChrist
5.	Ne	9.30 Modlitby /M. Havrila/; 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 18.00 Modlitby
6.	Po	17.30 Mládež
9.	Št	18.00 Pamiatka na poslednú večeru Pánovu /kaz. P. Halža/
10.	Pi	15.00 Veľkopiatočné zastavenie zboru
12.	Ne	9.30 Modlitby /I. Žežula/ Zhromaždenie k veľkonočnej zvesti /br. taj. Š. Markuš/
16.	Št	18.00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
17.	Pi	16.00 Náboženstvo
18.	So	9.00 Stretnutie staršovstiev 17.00 Zborová biblická škola
19.	Ne	9.30 Modlitby /M. Liška/; 10.00 Kázanie Božieho slova /br. M. Bielik/ 16.00 Stretnutie rodín 18.00 Biblická hodina Michal'any
20.	Po	17.30 Mládež
21.	Ut	17.30 Strašovstvo
23.	Št	18.00 Biblická hodina (kaz. P. Halža)
26.	Ne	9.30 Modlitby /Ľ. Straka/; 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 18.00 Pracovné stretnutie zboru
27.	Po	17.30 Mládež
30.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
2.	So	14.00 Svadobné zhromaždenie
3	Ne	9.30 Modlitby /D. Kušnierik/; 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ a Pamiatka na ukrižovanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.